

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.714 van 24 september 2012
in de zaak A. 199.587/X-14.690.**

In zake : 1. Gery VERHILLE
 2. Lena-Maria VERSTRAETE-DEHEM
 3. Henri-René VERHILLE
 4. de b.v.b.a. G. VERHILLE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Kristel Vrijghem en Arnoud Declerck
 kantoor houdend te 8530 HARELBEKE
 Kortrijksesteenweg 387
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de stad POPERINGE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Geert Dumolein
 kantoor houdend te 8970 POPERINGE
 Ieperstraat 112
2. de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 22 maart 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 18 november 2010 van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende de gedeeltelijke goedkeuring van het gemeentelijk Sectoraal RUP “Zonevreemde bedrijven” voor de stad Poperinge, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 24 januari 2011, “voorzover het in de uitsluiting voorziet van deelRUP nr. 1/16: Verhille Gery (recuperatie afbraakmaterialen, grond- en afbraakmaterialen, landbouwbedrijf”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 april 2012.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lieselot Declercq, die loco advocaten Kristel Vrijghem en Arnoud Declerck verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Paul Aerts, die loco advocaat Geert Dumolein verschijnt voor de eerste verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De eerste drie verzoekende partijen zijn eigenaar van enkele percelen gelegen aan de Visserijmolenstraat 2 te Poperinge, kadastraal bekend sectie A, nrs. 82/b, 227/c, 230/e, 230/d, 231/f, 231/g, 231/k en 231/l. Het terrein

wordt deels verhuurd aan de vierde verzoekende partij, een bedrijf in grond- en afbraakwerken met recuperatie van bouwmaterialen, dat aldaar haar maatschappelijke zetel heeft.

3.2. De voormelde percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgestelde gewestplan Ieper-Poperinge gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

3.3. Op basis van een startnota wordt op 27 april 2006 een eerste plenaire vergadering georganiseerd over het voorontwerp van het gemeentelijk sectoraal ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: RUP) zonevreemde bedrijven van de stad Poperinge.

De opname van bedrijven is het resultaat van 2 stappen:

- in een eerste stap worden de bedrijven beoordeeld vanuit hun ligging binnen de gewenste ruimtelijke structuur.
- een tweede stap omvat de beoordeling van de ruimtelijke impact van de bedrijvigheid. Er wordt een diagnose opgemaakt per bedrijf aan de hand van de ruimtelijke bedrijfskenmerken, milieu- en verkeersaspecten.

Tenslotte wordt nagegaan welke bedrijven effectief in aanmerking komen voor opname in het sectoraal RUP.

3.4. Het bedrijf Verhille van de vierde verzoekende partij wordt opgenomen in het ontwerp-RUP als deelplan 1/18 Verhille.

Tijdens de eerste plenaire vergadering wordt bij de “bespreking per bedrijf” wat dit deelplan betreft een ongunstig advies uitgebracht:

“1.2.18

Gezien de oppervlaktebehoefte en de vergunningentoestand wordt er een ongunstig advies uitgebracht.

Er is een regularisatiedossier ingediend zonder verder gevolg. Een deel van de bestemmingen dateert van voor 1984 en wordt beschouwd als vergund.

De loods die is uitgevoerd in witte golfplaten wordt beschouwd als een bouwovertreiding.

Er wordt erkend dat het problematisch is om dergelijk type bedrijven een plaats te geven binnen de ruimtelijke beleidskaders. Door hun specifieke activiteit en oppervlaktebehoefte horen ze nergens thuis.

De gevraagde uitbreiding ten opzichte van de vergunde toestand strookt niet met de beleidskaders.

Conclusie: een zeer beperkt gemeentelijk RUP kan overwogen worden mits garanties dat de delen (die) niet vergund zijn worden terug gebracht in oorspronkelijke staat”.

3.5. De bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen verleent op 11 mei 2006 advies over het voorontwerp, waarbij het deelplan 1/18 Verhille ongunstig wordt beoordeeld:

“Dit aannemersbedrijf heeft een geïsoleerde ligging in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het bedrijf wordt via kleine landelijke wegen ontsloten en kent daarom geen goede ontsluiting. Uit de toelichting is tevens niet te achterhalen of de huidige bedrijfsactiviteit behoorlijk werd vergund. De opname van dit bedrijf in een RUP is daarom geen evidentie.

Los van de bovenstaande opmerking dient opgemerkt dat op basis van de schaal van dit bedrijf (ca. 1,3ha) geoordeeld dient te worden dat dit een bovenlokaal bedrijf betreft. De mogelijk(e) ontwikkeling van dergelijke bedrijven dienen vastgelegd door de provincie in een provinciaal RUP”.

3.6. De gewestelijke planologische ambtenaar verstrekt op 24 april 2006 een ongunstig advies voor het deelplan 1/18 Verhille, waarbij onder meer gewezen wordt op de omvang van het bedrijf, de vergunningstoestand, de aanzienlijke uitbreiding in strijd met de visie van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan en de inrichting van het plaatselijk wegennet.

3.7. Op 26 april 2006 brengt de afdeling Duurzame Landbouw eveneens een ongunstig advies uit voor dit deelplan, om reden dat de vrij omvangrijke zonevreemde ontwikkeling midden in een actief uitgebaat agrarisch gebied storend is voor de lokale agrarische structuren.

3.8. Op 15 mei 2008 verleent de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen opnieuw advies, waarbij zij wat het deelplan Verhille, thans 1/16, betreft, haar eerder ongunstig advies integraal herneemt.

3.9. Op 16 mei 2008 verleent de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar voor het deelplan 1/16 Verhille het volgende advies:

“Bestendinging van dit grotendeels vergund bedrijf is bespreekbaar voorzover effectief werk wordt gemaakt van de landschappelijke integratie en mits afdoende wordt gemotiveerd dat de impact op het lokale wegennet aanvaardbaar is.

Tevens dient de dynamiek van het bedrijf beperkt te worden.

Bijkomend dient de vergunningentoestand verder uitgeklaard, alsook het huidige gebruik van de gebouwen.

Vraag: hoe functioneert het af te splitsen bedrijf na aanleg van het groenscherm? Toegang tot openbare weg?”.

3.10. Op 16 mei 2008 brengt het departement Landbouw en Visserij een ongunstig advies uit over het deelplan 1/16 Verhille:

“Bedrijf 16: Verhille (recuperatie afbraakmaterialen, grond- en afbraakwerken, landbouwbedrijf)-Visserijmolenstraat

Het bedrijf is gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, dat werd herbevestigd. Het bedrijf snijdt tot diep in het landbouwgebied. De gebouwen werden allemaal gebouwd in functie van de landbouwactiviteiten. In 2003 werd zelfs nog een nieuw(e) landbouwbedrijfswoning gebouwd en een landbouwloods, terwijl de oude bedrijfswoning zou ingericht worden als bedrijfswoning. De nieuwbouw werd niet in het RUP opgenomen, omdat het wordt beschouwd als zone-eigen: de zoon is gediplomeerd landbouwkundige en baat de landbouwbedrijfstaking uit. De bedrijfsactiviteiten binnen het RUP betreffen recuperatieactiviteiten van grond en afbraakstoffen. Deze activiteiten zouden reeds in 1980 opgestart zijn. De meeste gebouwen werden na deze periode opgericht, met een stedenbouwkundige vergunning i.f.v. landbouwdoeleinden. Op 1 oktober 2008 zou het landbouwbedrijf zich juridisch afsplitsen van het recuperatiebedrijf. Vanuit landbouwkundig standpunt kan zeker geen gunstig advies gegeven worden voor dit RUP. Een juridische afsplitsing betekent nog geen ruimtelijke afsplitsing. Een uitbreiding van een landbouwbedrijf met een gebouw voor landbouwdoeleinden is immers enkel mogelijk als de bestaande gebouwen volledig in gebruik zijn genomen door landbouwactiviteiten. Dit RUP kan onder geen beding worden goedgekeurd, omdat dit een ernstig precedent zou betekenen in het buitengebied”.

3.11. Op 19 mei 2008 brengt het departement Leefmilieu, Natuur en Energie (hierna: departement LNE) een advies uit. Het deelplan 1/16 Verhille wordt ongunstig geadviseerd:

“Deelplan 16 Verhille Gerry (recuperatie afbraakmaterialen)

Locatie en duurzame mobiliteit

Er is gebrek aan informatie over de mobiliteit. Aangezien de geïsoleerde ligging (voor niet landbouwgebonden activiteiten) ongewenst

verkeersgenererend werkt en aangezien het aannemelijk beperkte gebruik van alternatieve vervoersmodi, is de ligging en de multimodale bereikbaarheid voor dergelijke functie verre van optimaal. Het is aannemelijk het door het bedrijf gegenereerde verkeer aanzienlijk wat kilometers doorheen gave landschappen, woonlinten en kernen voor ongewenste verkeershinder en afgeleide milieu- en klimaateffecten zorgt.

De functie en activiteiten ondersteunen de open ruimte in het buitengebied niet en zijn niet sterk gebonden aan de locatie. Dit is echter gewenst. Het is eveneens onduidelijk of het hier om al dan niet herbevestigd agrarisch gebied gaat.

Landschappelijke inpassing en buffering

De gave open ruimte en landschappelijk waardevol agrarisch gebied worden ernstig en structureel aangetast door de aanwezigheid van deze functie. Over de geluids- en verkeersbelasting wordt geen informatie ter beschikking gesteld.

De mate waarin het landschappelijk waardevol agrarisch gebied en de nabije omliggende woningen gebufferd worden van verkeers- en andere hinder van activiteiten is onovertuigend. Het bedrijf overschrijdt de draagkracht van het milieu en de lokale omgeving (...).

Het is onovertuigend dat de aangegeven bufferzones volstaan om licht-, lucht-, stof- en geluidshinder afdoende te kunnen bufferen. Gezien de aannemelijke hinder en het mogelijke gebrek aan afdoende ruimtelijke maatregelen zijn maatregelen zoals afdoende geluidsisolatie, groendaken, groene gevels en een goed gelaagde opgaande groenbuffer van 15m breed alleszins sterk aangewezen.

Buffering met schermgroen kan echter de structurele aantasting van het landbouwgebied niet verhelpen.

Besluit

Het advies van het departement LNE voor bestendiging van de zonevreemde toestand is ongunstig, vnl. omwille van structurele aantasting en de zwakke locatie en activiteiten die de open ruimte functies niet ondersteunen en het gebrek aan essentiële milieu-informatie (vnl. mobiliteit en geluid) om een goede milieubeoordeling mogelijk te maken. Versterkte milieumaatregelen in combinatie met een uitdovend beleid (maximale periode te bepalen) worden vooropgesteld. Ernstig herlokalisatieonderzoek is aangewezen voor niet open ruimte of landbouwgebonden functies”.

3.12. Op 20 mei 2008 wordt een tweede plenaire vergadering georganiseerd. Het deelplan 1/16 Verhille wordt opnieuw ongunstig geadviseerd:

“De locatie is vanuit bereikbaarheidsoogpunt moeilijk motiveerbaar. Daarnaast is het schaalniveau van het bedrijf regionaal. Er wordt gewezen op de historiek van de vergunningen waarbij de dossiers ter vergadering worden voorgelegd. Uit een eerder schrijven van de gemachtigd ambtenaar blijkt dat een bestemmingswijziging niet nodig was (zonder voorwerp) gezien de bestemming geacht is vergund te zijn. De vergunningentoestand moet worden aangevuld met wat expliciet is vergund.

Voor dit type van bedrijven zijn er geen herlocalisatiemogelijkheden in de buurt.

De DRuM blijft bij zijn standpunt dat het dossier louter vanuit ontsluitingsoogpunt niet haalbaar is. Een opname in het RUP is te verre gaand”.

3.13. Bij besluit van 29 januari 2009 van de gemeenteraad van de stad Poperinge wordt het ontwerp van gemeentelijk sectoraal RUP zonevreemde bedrijven, bestaande uit 19 deelplannen, voorlopig vastgesteld.

3.14. Tijdens het openbaar onderzoek, dat wordt gehouden van 2 maart 2009 tot en met 30 april 2009, worden drie bezwaarschriften ingediend. Geen van de bezwaren heeft betrekking op het deelplan 1/16 Verhille.

3.15. Het agentschap Ruimtelijke ordening en Onroerend erfgoed Vlaanderen brengt op 29 april 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit voor het deelplan 1/16 Verhille:

“Er dient bijkomend gemotiveerd te worden dat het lokale wegennet deze dynamiek qua transport kan dragen. Gelet op de geïsoleerde ligging is een landschappelijke inkleding uiterst belangrijk. In de voorschriften kan de aanleg van een groenscherm bijkomend gegarandeerd worden door de aanleg te koppelen aan de aanvraag tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning.

De vergunningstoestand is thans nog onduidelijk, meer bepaald naar het specifiek (huidig) gebruik van de verschillende gebouwen aanwezig”.

3.16. Op 30 april 2009 verleent de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen advies over het ontwerpplan, waarbij het deelplan 1/16 Verhille ongunstig wordt beoordeeld:

“Dit aannemersbedrijf ligt geïsoleerd in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het bedrijf wordt via kleine landelijke wegen ontsloten en kent dus geen goede ontsluiting. Uit de toelichting is tevens niet te achterhalen of de huidige bedrijfsactiviteit behoorlijk werd vergund. De opname van dit bedrijf in een RUP is daarom niet evident.

Naar aanleiding van de plenaire vergadering werd tevens opgemerkt dat op basis van de schaal van dit bedrijf (ca. 1,3ha) geoordeeld dient te worden dat dit een bovenlokaal bedrijf betreft. De mogelijke ontwikkeling van dergelijke bedrijven dienen vastgelegd door de provincie in een provinciaal RUP. Het deelplan wordt dan ook ongunstig geadviseerd”.

3.17. De GECORO van de stad Poperinge verleent op 24 juni 2009 advies over het dossier. De GECORO neemt, wat het deelplan 1/16 Verhille betreft, akte van het standpunt van de provincie en stelt dat het thans bestaande wegennet niet geschikt is voor dergelijk bedrijf maar dat dergelijke bedrijven wel een groot probleem hebben gezien ze nergens welkom zijn.

3.18. Bij besluit van 29 oktober 2009 van de gemeenteraad van de stad Poperinge wordt het sectoraal gemeentelijk RUP zonevrije bedrijven, bestaande uit 19 deelplannen, definitief vastgesteld.

3.19. Bij besluit van 28 januari 2010 van de gemeenteraad van de stad Poperinge wordt de voormelde gemeenteraadsbeslissing van 29 oktober 2009 houdende definitieve vaststelling van het sectoraal gemeentelijk RUP zonevrije bedrijven ingetrokken.

3.20. Bij besluit van dezelfde datum van de gemeenteraad van de stad Poperinge wordt het ontwerp van gemeentelijk sectoraal RUP zonevrije bedrijven, bestaande uit 19 deelplannen, opnieuw voorlopig vastgesteld.

3.21. Tijdens het openbaar onderzoek, dat wordt gehouden van 1 maart 2010 tot en met 29 april 2010, worden drie bezwaarschriften ingediend. Geen van de bezwaren heeft betrekking op het deelplan 1/16 Verhille.

3.22. Op 27 april 2010 brengt het agentschap Ruimte en Erfgoed afdeling West-Vlaanderen een voorwaardelijk gunstig advies uit voor het deelplan 1/16 Verhille, waarbij niet specifiek ingegaan wordt op dit deelplan, maar waarbij wel gesteld wordt dat onvoldoende ingegaan werd op de gestelde bemerkingen van het vorig advies van 29 april 2009 waarvan de voorwaarden van tel blijven.

3.23. Op 29 april 2010 verleent de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen advies over het ontwerpplan en beoordeelt het deelplan 1/16 Verhille met verwijzing naar het vorige advies ongunstig, stellende dat het

bestendigen van deze activiteit op deze locatie niet aanvaardbaar is gezien de geïsoleerde ligging, de ongunstige ontsluiting, de discutabele vergunningstoestand en de schaal van het bedrijf.

3.24. De GECORO van Poperinge verleent op 28 juni en 5 juli 2010 advies over het dossier. Daar waar bij de bespreking op 28 juni 2010, na het samenvatten van het ongunstig advies van de deputatie en het voorwaardelijk gunstig advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, enkel vragen worden gesteld bij de ontsluiting:

“(…)

De ontsluiting zal toch verbeteren wanneer het nieuw bedrijventerrein er komt?

De hogere overheid bedoelt wel de Visserijmolenstraat.

Hoeveel verkeer genereert dergelijk bedrijf?

Dit is niet helemaal duidelijk. Kan misschien worden vergeleken met de dynamiek van een landbouwbedrijf doch zal (...) intensiever verkeer zijn”,

wordt bij de beraadslaging op 5 juli 2010 het advies van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen niet bijgetreden. De GECORO stelt aldus met betrekking tot het deelplan 1/16 Verhille:

“Deelplan 1/16 Verhille Gery:

Deputatie:

bestendiging is niet aanvaardbaar gezien de geïsoleerde ligging, ongunstige ontsluiting, discutabele vergunningstoestand en de schaal van het bedrijf.

GSA:

bijkomend motivering om aan te tonen dat het lokale wegennet de dynamiek naar transport kan dragen. Landschappelijke inkleding is belangrijk. Onduidelijke vergunningstoestand.

De GECORO oordeelt dat de ontsluiting op de Visserijmolenstraat tot aan de Sint-Jansstraat ongeveer een 300 m bedraagt. Gezien het feit dat de Sint-Jansstraat volledig wordt heraangelegd in functie van de hoofdontsluiting van het nieuwe bedrijventerrein (2 vaksbaan) oordeelt men dat deze weg deze dynamiek zeker zal aankunnen. Deze nieuwe ontsluiting komt het bedrijf ten goede.

De GECORO oordeelt dat de schaal van het bedrijf, mede gelet op de activiteit, kan aanvaard worden. Het bedrijf is trouwens goed ingebufferd in de omgeving.

De GECORO oordeelt dat wanneer het bedrijf gedeeltelijk onvergund zou zijn, zoals de hogere overheid stelt, dit niet kan betekenen dat het bedrijf niet in aanmerking komt om opgenomen te zijn in dit sectoraal RUP.

De arresten van de Raad van State (dd. 27 oktober 2006 en 26 oktober 2009) stellen dat niet enkel volledig vergunde bedrijven in aanmerking komen voor opname in een RUP.

Nergens zijn bepalingen terug te vinden dat enkel volledig vergunde bedrijven hiervoor in aanmerking komen.

De GECORO verwijst naar de hierboven ontwikkelde argumentatie onder de ‘algemene opmerkingen’.

3.25. Bij besluit van 26 augustus 2010 van de gemeenteraad van de stad Poperinge wordt het sectoraal gemeentelijk RUP zonevrije bedrijven definitief vastgesteld, waarbij de opname van de 19 deelplannen behouden wordt.

3.26. Bij besluit van 18 november 2010 keurt de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen het gemeentelijk sectoraal RUP zonevrije bedrijven te Poperinge goed, mits uitsluiting van onder meer het “deelRUP nr. 1/16: Verhille Gery (recuperatie afbraakmaterialen, grond- en afbraakmaterialen, landbouwbedrijf)”. Dit is het thans bestreden besluit.

Dit besluit wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 24 januari 2011.

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

4.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van “de formele motiveringsplicht (artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juni (lees: juli) 1991)”, van “het algemeen rechtsbeginsel van de materiële motiveringsplicht” en van “het zorgvuldigheidsbeginsel”.

In de uiteenzetting van het middel voeren de verzoekende partijen aan dat op grond van de formele motiveringsplicht in de bestreden beslissing zelf concreet de motieven van de beslissing terug te vinden moeten zijn. Verwijzing naar andere documenten, zoals een voorafgaand advies, volstaat maar indien de betrokkene vooraf of tegelijk kennis krijgt van de inhoud van dit advies, dat dit advies zelf afdoende gemotiveerd is en dat er geen daarmee strijdige stukken voorhanden zijn. De materiële motiveringsplicht houdt in dat de beslissing moet gedragen worden door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar moeten zijn en kunnen worden gecontroleerd.

Concreet wordt in het bestreden besluit met verwijzing naar “het openbaar onderzoek” en dus zonder concrete verwijzing naar de nochtans uitvoerig aanwezige (en andersluidende) adviezen enkel overwogen:

“In het kader van het openbaar onderzoek werd reeds aangehaald dat het bestendigen van deze activiteit op deze locatie niet aanvaardbaar is gezien de geïsoleerde ligging, de ongunstige ontsluiting, de discutabele vergunningstoestand (quasi alle bebouwing is enkel verbonden met agrarische activiteiten) en de schaal van het bedrijf. Deze verschillende factoren zorgen er namelijk voor dat de site geenszins een goede aansluiting vindt op het waardevolle open landschap, noch qua landschappelijke integratie, noch op het vlak van (verkeerskundige) dynamiek. In kader van de gevoerde procedure zijn er geen stukken aan het dossier toegevoegd die deze visie doet wijzigen. De deputatie blijft dan ook bij haar standpunt en het RUP wordt ongunstig geadviseerd”.

Uit dat “openbaar onderzoek”, dat conform de toepasselijke reglementering onder andere het advies van het agentschap Ruimte en Erfgoed afdeling West-Vlaanderen (brief van 27 april 2010), van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen (brief van 29 april 2010), en de verslagen van de GECORO van 28 juni 2010 en 5 juli 2010 omvat, en waarin geen enkele klacht en/of opmerking van omwonenden is geuit, puurt de beslissende overheid ten onrechte diverse premissen om het deelplan uit te sluiten, die “niet voorhanden en/of feitelijk dan wel juridisch onjuist” zijn.

Het bestreden besluit vermeldt als premisse voor de uitsluiting onder meer “de discutabele vergunningstoestand”, terwijl de verantwoordingsnota bij het RUP nochtans een duidelijk overzicht geeft van de milieu- en stedenbouwkundige vergunningstoestand. Het bedrijf beschikt over een milieuvergunning klasse 2 tot 1 september 2011 voor opslag en sortering van inerte afvalstoffen, en de zonevreemde bestemming van de betrokken gebouwen en verhardingen, die dateert van voor september 1984, is bijgevolg als vergund te beschouwen. Dat “quasi alle bebouwing enkel verbonden is met agrarische activiteiten” is dus ook fout.

Het advies van het agentschap Ruimte en Erfgoed afdeling West-Vlaanderen heeft het deelplan 1/16 Verhille voorwaardelijk gunstig geadviseerd.

In het verslag van de vergadering van de GECORO van 5 juli 2010 wordt terecht gesteld dat “geen enkele bepaling van het DRO aan een

plannende overheid oplegt om bij de opmaak van een RUP enkel volledig vergunde bedrijven op te nemen”. De overheid mag daarbij wel degelijk rekening houden met bestaande onvergunde constructies. De GECORO gaf bovendien een eenparig gunstig advies.

De premisse in het bestreden besluit inzake de zogenaamde “discutabele” vergunningstoestand is volgens de verzoekende partijen dan ook feitelijke en juridisch onjuist, wijkt af van de eraan voorafgaande andersluidende adviezen, wordt tegengesproken door het dossier en is hoegenaamd niet concreet en precies.

Wat betreft de overweging in het bestreden besluit betreffende “de geïsoleerde ligging en de ongunstige ontsluiting alsook de schaal van (haar) bedrijf, die geenszins een goede aansluiting zouden vinden op het waardevolle open landschap”, wijst de verzoekende partij vooreerst op het verslag van de GECORO van 28 juni 2010 waarin wordt gesteld dat “de ontsluiting toch zal verbeteren wanneer het nieuwe bedrijventerrein er komt”, hetgeen in het verslag van de GECORO van 5 juli 2010 wordt bevestigd. Voorts wijzen de verzoekende partijen erop dat het bedrijf gelegen is op amper 500 m van het nieuwe industriegebied, waarbij de Jansstraat wordt heraangelegd in functie van de hoofdontsluiting, die een onmiddellijke aansluiting heeft op de A19 en de A25, en dat “het waardevolle open landschap” haaks staat op de realiteit van de nabije industriezone enerzijds en de expressweg anderzijds.

Ook de premisse inzake “de schaal van het bedrijf (...) die geenszins een goede aansluiting zou vinden op het waardevolle open landschap” is een loutere stijlformule. Er werken slechts acht arbeiders en één administratief bediende. De GECORO stelde in haar advies van 5 juli 2010 “dat de schaal van het bedrijf, mede gelet op de activiteit, kan aanvaard worden. Het bedrijf is trouwens goed ingebufferd in de omgeving”. Er werd ook geen rekening gehouden met de algemene bemerking van de GECORO dat de bedrijven opgenomen in dit RUP “een sterke lokale gebondenheid hebben” en veelal “historisch binnen de lokale gemeenschap kleinschalig gegroeid of ontwikkeld (zijn)”, en dat “(d)e maatschappelijke relevantie van deze kleinschalige en verspreide bedrijven (...) niet (mag) onderschat worden bij de opzet van dit plan”.

De verzoekende partijen concluderen dat de in het bestreden besluit aan het bedrijf gewijde feitelijke en juridische overwegingen niet afdoende zijn, en aldus de formele en materiële motiveringsplicht schenden.

Omwille van dezelfde vaststellingen is ook de zorgvuldigheidsplicht geschonden, die immers vereist dat bij de voorbereiding en het nemen van een beslissing alle relevante factoren en omstandigheden worden afgewogen. Het bestreden besluit verwijst naar “het openbaar onderzoek”, terwijl geen enkel bezwaar werd ingediend en het administratief dossier enkel andersluidende adviezen bevat, en wat de “geïsoleerde” ligging annex “ongunstige” ontsluiting betreft, uit de feiten zoals hiervoor uiteengezet, blijkt dat “die ‘vage’ vlag de lading alleszins niet dekt”.

4.2. In haar memorie van antwoord verwijst de eerste verwerende partij naar de toelichtingsnota bij het bestreden RUP, en stelt zij dat het betrokken deelRUP ten onrechte werd uitgesloten door de deputatie. Zij wijst er op dat het feit dat een bedrijf gedeeltelijk onvergund zou zijn, geen reden kan zijn om niet in het RUP te worden opgenomen.

4.3. In haar memorie van antwoord repliceert de tweede verwerende partij dat de verzoekende partijen zich beperken tot het in vraag stellen van de “premissen” die de deputatie ertoe hebben gebracht om het deelRUP nr. 1/16 niet goed te keuren, en dit gesteund op een uiterst fragmentaire lezing van de verschillende adviezen elk afzonderlijk. Bovendien heeft het feit dat tijdens het openbaar onderzoek geen bezwaren werden ingediend niet tot gevolg dat de overheid het plan gunstig moet beoordelen. Dit zou overigens afbreuk doen aan het goedkeuringstoezicht dat de deputatie ontleent aan artikel 2.2.15, § 1 VCRO.

De verzoekende partijen hekelen volgens haar een drietal punten uit de motivering van de bestreden beslissing, die reeds in het advies van de deputatie met betrekking tot het voorontwerp van RUP werden aangehaald met het verzoek om hierover verdere duiding te verschaffen, hetgeen echter nooit is gebeurd. Dit wordt ook in het bestreden besluit vermeld: “In het kader van de gevoerde procedure zijn er geen stukken aan het dossier toegevoegd die deze visie doen wijzigen”. Deze opmerkingen werden overigens ook door andere

adviserende instanties bijgetreden. Er is dan ook geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Wat betreft de “discutabele vergunningstoestand” onderstreept de tweede verwerende partij dat de weergave van de lijst van afgeleverde stedenbouwkundige en milieuvergunningen geenszins impliceert dat de werken en activiteiten wel degelijk worden uitgevoerd zoals vergund. Noch tijdens de procedure noch in het kader van het vernietigingsberoep brengen de verzoekende partijen overtuigingsstukken bij die aantonen dat de gebouwen wel degelijk worden gebruikt voor de functie waartoe zij werden vergund, desgevallend geregulariseerd. Het komt aan de verzoekende partijen toe deze twijfels weg te nemen. Het is inderdaad niet vereist dat het bedrijf volledig vergund moet zijn om in aanmerking te kunnen komen voor de opname in een RUP maar een eventuele regularisatie mag niet het doel maar slechts het gevolg zijn van de ruimtelijke afweging die voor het plan in zijn geheel wordt gemaakt. Omdat er niet met zekerheid kan worden vastgesteld of dit louter regulariserend oogmerk aanwezig is, heeft de tweede verwerende partij te dezen dan ook zorgvuldig en juridisch correct gehandeld.

Wat de ontsluiting en de ligging van de site betreft, diende te worden uitgeklaard hoeveel voertuigbewegingen er gemiddeld plaatsvinden van en naar de site op het lokaal wegennet. De GECORO heeft dienaangaande in haar advies van 24 juni 2009 uitdrukkelijk gesteld dat “het thans bestaande wegennet niet geschikt is voor een dergelijk bedrijf”, en in haar advies van 28 juni 2010 dat niet duidelijk is hoeveel verkeersactiviteiten het bedrijf teweeg brengt, maar dat de dynamiek een stuk hoger zal liggen dan bij een landbouwbedrijf. Pas op 5 juli 2010 “verandert de GECORO het geweer van schouder en verwijst zij naar de geplande heraanleg van de Sint-Jansstraat die zeker in staat zou moeten kunnen zijn om ‘deze dynamiek’ aan te kunnen”. Het is echter uitermate onduidelijk waarop de GECORO zich hiervoor steunt. Bovendien bestaat de wegenis (Visserijmolenstraat) rondom de site uit een langgerekte aarden weg, zoals ook blijkt uit een luchtfoto, hetgeen door de verzoekende partijen niet wordt ontkend. Tal van elementen uit de adviezen, waaronder ook de initiële adviezen van de GECORO, hebben de deputatie ertoe gebracht ook op deze punten het deelRUP in vraag te stellen en van goedkeuring te onthouden.

Ook de ligging in herbevestigd landschappelijk waardevol agrarisch gebied brengt problemen met zich mee. Op het vlak van landschappelijke integratie gaf ook het departement LNE aan dat de voorziene buffer niet volstaat, en de structurele aantasting van het gebied niet kan verhelpen. Ook het agentschap Ruimtelijke Ordening Vlaanderen stelt dat er zeker meer aandacht moet worden besteed aan de inkleding van het bedrijf. Het advies van de GECORO van 5 juli 2007 (lees: 2010), met name: “(h)et bedrijf is trouwens goed ingebufferd”, is een stijlformule. Uit een luchtfoto blijkt de geïsoleerde ligging van het bedrijf. Ook wat dit aspect betreft, is het bestreden besluit afdoende gemotiveerd.

Wat betreft de schaal van het bedrijf bieden de tabellen omtrent de ruimteboekhouding een verhelderend beeld. Slechts één onderneming in het RUP heeft een grotere oppervlakte. De facto is er sprake van een bovenlokaal bedrijf. De verzoekende partij brengt geen bewijs bij dat de onderneming wel degelijk een lokaal karakter heeft.

Ten slotte stelt de tweede verwerende partij dat, in de mate dat zij in het bestreden besluit deels zou hebben gemotiveerd door een verwijzing naar haar eerder advies, deze motivering als afdoende kan worden beschouwd, vermits datgene waarnaar verwezen wordt, gekend is door de rechtsonderhorige en anderzijds de adviezen waarnaar wordt verwezen zelf gemotiveerd zijn.

4.4. In de memorie van wederantwoord hernemen de verzoekende partijen de argumentatie die zij in het verzoekschrift hebben uiteengezet, en verwijzen zij daarbij meermaals naar de inhoud van het advies van 5 juli 2010 van de GECORO.

4.5. In de laatste memorie laten de verzoekende partijen nog gelden dat het de overwegingen in het bestreden besluit zijn die het besluit moeten motiveren. Voorts volharden de verzoekende partijen wat betreft de “discutabele vergunningstoestand” in hetgeen zij reeds hebben uiteengezet, en verwijzen zij wat betreft de “geïsoleerde ligging en de ongunstige onsluiting” naar het advies van de GECORO van 5 juli 2010, en stellen dat enkel dit advies van tel is. Zij wijzen ook op de andersluidende adviezen van het agentschap Ruimte en Erfgoed

van 27 april 2010 en van de gemeenteraad van Poperinge van 26 augustus 2010. Zij lijsten tevens nogmaals de gegevens op die volgens hen aantonen dat er geen sprake is van een geïsoleerde ligging. Wat betreft de ontsluiting stellen de verzoekende partijen nog dat de Visserijmolenstraat een geasfalteerde weg is die op amper 300 m uitmondt op de (heraan te leggen) Sint-Jansstraat, en dat er maximaal tien bewegingen per werkdag zijn. Uit de afwezigheid van bezwaren blijkt dat de omwonenden geen last ondervinden van de activiteiten van het bedrijf. De verzoekende partijen betwisten voorts nog dat het bedrijf is gelegen in een waardevol open landschap op grond van een luchtfoto en de aanwezigheid van bebouwing in de directe omgeving. Ten slotte betogen de verzoekende partijen nog dat het gaat om een familiebedrijf met acht arbeiders en één bediende, dat uitbreiding niet aan de orde is, en dat de term “bovenlokaal” evenmin van tel is vermits deze niet te lezen is in het bestreden besluit.

Beoordeling

4.6. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen dat eenzijdige rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die beogen rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moeten vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat deze afdoende moeten zijn.

Er dient te worden vastgesteld dat een ruimtelijk uitvoeringsplan geen rechtshandeling met individuele strekking is, zodat het middel juridische grondslag mist in zoverre de schending van de voormelde bepalingen wordt aangevoerd.

4.7. Anderzijds bepaalt artikel 2.2.15, § 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO) dat, wanneer aan het gemeentelijk RUP goedkeuring wordt onthouden, het besluit van de deputatie is gemotiveerd.

Om te voldoen aan deze motiveringsverplichting moeten in het besluit zelf de redenen worden vermeld waarom de goedkeuring wordt onthouden. Daarbij kan worden verwezen naar andere documenten, zoals

voorafgaande adviezen. Vereist is wel dat de betrokkene voordien of tegelijk met het bestreden besluit kennis heeft gekregen van deze documenten.

4.8. Het bestreden besluit motiveert de onthouding van goedkeuring van deelplan 16 als volgt:

“- Volgens artikel 2.2.13.§2 VCRO worden gemeentelijke RUP's opgemaakt ter uitvoering van het GRS.

In het GRS Poperinge worden het beleid voor de bedrijven buiten bedrijventerreinen aangegeven (GRS RD. P 37 ev.). In het algemeen deel van de toelichtingsnota van het RUP wordt deze visie uit het GRS verder uitgewerkt. Er wordt hierbij wel vastgesteld dat de doorvertaling van de GRS visie in het sectoraal RUP heel beperkt gehouden is op vlak van toelichting en motivatie, wat te betreuren valt. Zo wordt op een heel summiere manier ingegaan op de ligging van elk bedrijf ten aanzien van de gewenste ruimtelijke structuur vanuit het GRS (stap 1) en de afweging van de impact per bedrijf (verkeersimpact, milieu-impact, ...). Zo is bijvoorbeeld nauwelijks informatie voorhanden over het mobiliteitsprofiel van de verschillende bedrijven.

- De verschillende planopties van de deelRUP's worden inhoudelijk afzonderlijk behandeld:

(...)

deelRUP nr.1/16: Verhille Gery (recuperatie afbraakmaterialen, grond- en afbraakmaterialen, landbouwbedrijf)

In kader van het openbaar onderzoek werd reeds aangehaald dat het bestendigen van deze activiteit op deze locatie niet aanvaardbaar is gezien de geïsoleerde ligging, de ongunstige ontsluiting, de discutabele vergunningstoestand (quasi alle bebouwing is enkel verbonden met agrarische activiteiten) en de schaal van het bedrijf. Deze verschillende factoren zorgen er namelijk voor dat de site geenszins een goede aansluiting vindt op het waardevolle open landschap, noch qua landschappelijke integratie, noch op vlak van (verkeerskundige) dynamiek. In het kader van de gevoerde procedure zijn er geen stukken aan het dossier toegevoegd die deze visie doet wijzigen. De deputatie blijft dan ook bij haar standpunt en het RUP wordt ongunstig geadviseerd”.

Het bestreden besluit geeft aldus de redenen aan waarom de goedkeuring wordt onthouden aan dit deelplan. Deze redengeving is gesteund op de gemotiveerde adviezen die werden uitgebracht tijdens het openbaar onderzoek. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekende partijen kennis hebben van deze adviezen.

4.9. De verzoekende partijen betwisten de juistheid van de voormelde motieven op grond waarvan de deputatie haar goedkeuring aan het betrokken deelplan heeft onthouden.

4.10. Het komt de Raad van State niet toe zich wat de beoordeling van de feiten betreft in de plaats te stellen van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is hij enkel bevoegd na te gaan of de bevoegde overheid haar beslissing steunt op gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen.

4.11. Het feit dat het RUP een oplossing wil bieden voor zonevreemde bedrijven, impliceert niet dat de deputatie geen rekening mag houden met de bestaande gewestplanbestemming en met overwegingen van goede ruimtelijke ordening bij de onthouding van goedkeuring.

4.12. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de in het bestreden besluit van de deputatie aangehaalde knelpunten reeds van bij het begin van de planopmaak door verschillende van de geraadpleegde instanties werden aangebracht.

Reeds bij de bespreking tijdens de eerste plenaire vergadering werd een ongunstig advies uitgebracht “(g)ezien de oppervlaktebehoefte en de vergunningtoestand” (randnr. 3.4). Ook het toen uitgebrachte advies van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen (randnr. 3.5) en van de gewestelijke planologische ambtenaar (randnr. 3.6) waren negatief, omwille van de geïsoleerde ligging, de ontsluiting, de vergunningstoestand en de schaal. Het negatieve advies van de afdeling Duurzame Landbouw verwijst eveneens naar de ligging in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en het storend karakter voor de lokale agrarische structuren (randnr. 3.7).

De adviezen uitgebracht omtrent het deelplan nr. 1/16 tijdens en na de tweede plenaire vergadering van 20 mei 2008, en na de eerste voorlopige aanneming, werden wat de aangehaalde punten betreft niet gewijzigd (randnrs. 3.8 tot en met 3.12 en 3.16). Ook de GECORO stelt naar aanleiding van

het eerste openbaar onderzoek in 2009 vast dat het thans bestaande wegennet niet geschikt is voor een dergelijk bedrijf (randnr. 3.17).

Na het tweede openbaar onderzoek in 2010, waar de opmerkingen opnieuw werden geformuleerd door de adviesverlenende instanties (randnrs. 3.22 en 3.23), komt bij een eerste bespreking door de GECORO op 28 juni 2010 enkel de verkeersproblematiek aan bod. De GECORO erkent dat de verkeersimpact “niet helemaal duidelijk” is en stelt dat die “misschien (kan) worden vergeleken met de dynamiek van een landbouwbedrijf doch zal (...) intensiever verkeer zijn”.

In dit verband moet worden vastgesteld dat het voorwaardelijk gunstig advies van het agentschap Ruimte en Erfgoed afdeling West-Vlaanderen vermeldt dat onvoldoende werd ingegaan op de gestelde bemerkingen uit het vorig advies en dat het hierbij uitdrukkelijk verwijst naar de voorwaarden gesteld in het eerder advies van 29 april 2009, die volgens dat agentschap van tel blijven. Het deelplan nr. 1/16 Verhille werd in dat eerder advies als volgt beoordeeld:

“Er dient bijkomend gemotiveerd te worden dat het lokale wegennet deze dynamiek qua transport kan dragen. Gelet op de geïsoleerde ligging is een landschappelijke inkleding uiterst belangrijk. In de voorschriften kan de aanleg van een groenscherm bijkomend gegarandeerd worden door de aanleg te koppelen aan de aanvraag tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning.

De vergunningstoestand is thans nog onduidelijk, meer bepaald naar het specifiek (huidig) gebruik van de verschillende gebouwen aanwezig”.

Wanneer de GECORO op 5 juli 2010 een advies uitbrengt, oordeelt zij aangaande de ontsluitings- en mobiliteitsproblematiek dat de ontsluiting tot aan de Sint-Jansstraat ongeveer 300 m bedraagt en dat deze Sint-Jansstraat zal heraangelegd worden in functie van de hoofdontsluiting van het nieuwe bedrijventerrein zodat deze straat de dynamiek zal aankunnen.

De verzoekende partijen baseren zich hierop om te stellen dat er geen sprake is van een geïsoleerde ligging en een ongunstige ontsluiting.

De geïsoleerde ligging kan bezwaarlijk betwist worden. Deze blijkt niet alleen uit de in het plannenbundel opgenomen en door de verzoekende partijen neergelegde luchtfoto's, maar is doorheen de ganse aannemingsprocedure van het bestreden plan in meerdere adviezen als pijnpunt aangestipt. Het oordeel van de plannende overheid dat de relatie met het

omliggende waardevolle open landschap wat de landschappelijke integratie betreft daardoor geschaad wordt, komt in de gegeven omstandigheden niet als kennelijk onredelijk naar voor. Bovendien blijkt het departement LNE in haar advies tot diezelfde conclusie te komen.

In de toelichtingsnota is de ruimtelijke situering overigens als volgt verwoord :

“Het bedrijf wordt als het ware omsloten door de Visserijmolenstraat en is gelegen in een gaaf open ruimtegebied ten oosten van Poperinge. De ontsluiting is vrij beperkt en bestaat uit kleine landelijke wegen. De hoeve is gekend als de Visserijmolenhoeve.

De gebouwenconfiguratie verwijst naar de vroegere hoevegebouwen. Het perceel kent een vrij intensief gebruik in functie van stapelen in open lucht”.

De schaal van het bedrijf wordt in de toelichtingsnota als “grootschalig” aangeduid.

De verzoekende partijen benadrukken in dit verband de volgende algemene bemerking van de GECORO:

“Alvorens tot de beraadslaging per deelplan over te gaan, legt de GECORO er de nadruk op dat de bedrijven opgenomen in dit RUP een sterke lokale gebondenheid hebben. Veelal zijn deze historisch binnen de lokale gemeenschap kleinschalig gegroeid of ontwikkeld, maken zij deel uit van het sociaal weefsel van de plaatselijke gemeenschap en wonen de bedrijfsleiders op of in de zeer nabije omgeving van het bedrijf. Zij vervullen een belangrijke economische en sociale functie in deze landelijke regio. De maatschappelijke relevantie van deze kleinschalige en verspreide bedrijven mag niet onderschat worden bij de opzet van dit plan”.

Zij verliezen hierbij uit het oog dat de beoordeling of planopties al dan niet ruimtelijk verantwoord zijn niet kan worden gesteund op voldongen feiten.

Dat in het bestreden besluit aan de ligging en de schaal van het bedrijf het ontsluitingsprobleem gekoppeld wordt, is evenmin kennelijk onredelijk. Ook op dit vlak zijn de plenaire vergadering en de adviserende instanties het eens, behoudens de GECORO die -na eerst gesteld te hebben dat de mobiliteitsimpact niet duidelijk is- in het meest recente advies, blijkbaar zonder te beschikken over bijkomende gegevens, oordeelt dat de ontsluiting tot aan de Sint-Jansstraat ongeveer 300 m bedraagt en dat deze Sint-Jansstraat zal

heraangelegd worden in functie van de hoofdontsluiting van het nieuwe bedrijventerrein zodat deze straat de dynamiek zal aankunnen. Omtrent de vraag naar de ontsluiting tot aan de Sint-Jansstraat en de geschatte verkeersimpact bewaart het advies het stilzwijgen.

Noch de verzoekende partijen, noch de eerste verwerende partij brengen overigens enig concreet gegeven aan dat betrekking heeft op de geplande uitbreiding van het bedrijventerrein, noch aangaande de heraanleg van de Sint-Jansstraat. Uit de toelichtingsnota blijkt trouwens dat het bedrijf “vrij veel transport (genereert) tussen afbraakwerken en de bedrijfszetel”, wat nog volgens deze toelichtingsnota “inherent (is) aan de aard van de activiteit”. Er wordt uitdrukkelijk gesteld dat de Visserijmolenstraat niet aangepast is aan dit transport, zij het met de toevoeging dat dit door het marginaal gebruik van deze landbouwwegen niet tot conflictsituaties leidt.

Dat er geen bezwaren werden ingediend tegen het deelplan 1/16 Verhille doet geen afbreuk aan de motieven omtrent de niet-goedkeuring, evenmin als het gegeven dat het bedrijf gelegen is op een 500-tal meter van een bedrijventerrein.

Ten slotte dient nog te worden vastgesteld dat de gemeenteraad, bij de definitieve vaststelling van het RUP zonevreemde bedrijven, wat het deelplan 1/16 Verhille betreft, zich beperkt tot een verwijzing naar het advies van de GECORO.

Anders dan de verzoekende partijen voorhouden, is de motivering dat “de site geenszins een goede aansluiting vindt op het waardevolle open landschap, noch qua landschappelijke integratie, noch op het vlak van (verkeerskundige) dynamiek”, ook al is zij summier, een volwaardige ruimtelijke afweging.

De verzoekende partijen tonen dan ook niet aan dat de determinerende motieven op basis waarvan de goedkeuring is onthouden aan deelplan 1/16 Verhille onjuist of kennelijk onredelijk zijn en geen afdoende motivering kunnen vormen voor het bestreden besluit. De deputatie steunt haar beoordeling om de uitsluiting te motiveren op ruimtelijke elementen. De geïsoleerde ligging in open agrarisch gebied blijkt een correcte voorstelling van de feiten en een negatieve beoordeling van de inpasbaarheid van het bedrijf in de

landschappelijke structuur, gekoppeld aan de mobiliteitsproblemen, verantwoordt dan ook op afdoende wijze de uitsluiting van het deelplan uit het bestreden plan.

4.13. Aangezien deze motieven van het bestreden besluit de uitsluiting van het bedoelde bedrijf uit het RUP zonevreemde bedrijven op afdoende wijze verantwoorden, is het motief aangaande de vergunningstoestand van het bedrijf te beschouwen als een overtollig motief. Kritiek op een overtollig motief kan niet leiden tot de onwettigheid (of vernietiging) van het bestreden besluit.

4.14. Het enig middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 700 euro, ieder voor een vierde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig september 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	voorzitter van de Raad van State,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Roger Stevens